

AL PAS DELS DIES

per JOAN DAVID

“SABADELL D’AHIR I AVUI VIST PELS SEUS PINTORS”

Cau d’Art Sabadell

Una vida activa, que es participació en la missió de perpetuar la fesomia trascendent de diferents llocs i moments històrics de la nostra ciutat s’ens mostra, per bé que incompleta -en l’exposició que “Cau d’Art Sabadell” ha ofert del 21 d’Octubre al 30 de Novembre i en la que hi han figurat un total de 40 teles, representant a 29 artistes locals. Vet açí que podríem pensar que’l conjunt ve a ésser com un resum de lliure expressió d’una missió que per diverses i variants circumstàncies s’ha complert per artistes que viuen en aquest període de mitjans de segle. Això és tantmateix així, per tant no tractarè pas de justificar-ne una crítica específicament artística, tota vegada que més encertadament l’hem de considerar com a documental; documental, però, que tenint en compte la projecció interna essencialment vivificant i fruit d’una revelació que tot artista aconsegueix per via de meditació i de sentiment pren l’interès de tota persona que conscientment estima la ciutat i veu amb goig les traduccions artístiques de la mateixa.

Aquesta mostra de pintures, és per tant, una mostra representativa de moments vius més o menys oblidats i fins en algú d’ells injustament ultratjats. Per resumir, podríem dir, que la tònica general són obres realitzades, (amb petites excepcions), amb tractament del tipus conegut com a “pintura ràpida”. Amb tot, en sa major part veiem el traspuar de la reacció natural del pintor que duu en el seu subconscient el coneixement intel·lectual amb l’aditament de ço que s’acostuma a anomenar gust, a aquest gust que’ls esteticistes defineixen com “fenòmen de xoc entre sub-

jecte i objecte”. Pensem doncs, que per damunt de tot, es tracta d’un conjunt certament estimable, i justament si ens fem el càrrec que la idea principal es justifica com a reportatge en el que’l motiu prevalent és l’expressió d’unes imatges que afecten l’estructura urbanística de Sabadell i que en tot moment lliguen les mans de l’artista. Amb tot, pictòricament, veiem una escala de valors que respon als conceptes de: mesura, clemència i lluminositat. Uns llocs preferents guanyen al nostre entendre les obres dels: M. Brunet, A. Angle, Vila i Plana, J. Berrocal, J. Vallès, Sanfeliu-Vila, R. Noe, Perez Zafra i segueixen amb lleugeres diferències les de: P. Vicent, J. Fontanals, Canel·las, Pere Ferrer, Benitez, M.R. Forns, M. Segarra, R. Carnicer, J. Mercader, i Bernaldo.

JOAQUIM DEU (aquarel.les)

Tot-Art

Any rera any Joaquim Deu avança i ens mostra ja una autoritat d’ofici que la justesa del toc aferma, allunyant tota impressió de sensibleria fàcil o convencional. Guanya en expressió i guanya en llibertat traduint una tranquil·litat expositiva al ensems que crea una obra personal en la que la descoberta del paisatge s’ens mostra fulgurant i plena de vida.

Les aquarel.les d’avui ajunten a les ben enteses d’ahir nous enginys en quan a contingut i calitat en el color i en quan al grau de lluminositat dels tóns; ens trovem davant d’un pintor que uneix dues visions ben estimables: visió de dibuixant i visió de pintor que val tant com dir, forma intel·ligent i color ple de sentiment. En resum veiem que, es tracta d’una pintura apassionada i plena d’intensitat i d’amor al risc.

JOSEP ROVIRA i CASTELLET

El 21 de novembre passat morí Josep Rovira, de les Galeries Rovira a l’edat de 65 anys.

Fou la seva una vida dedicada al treball i gràcies al seu esforç i a la seva competència va crear-se un nom a la ciutat.

Fa uns 10 anys obrí la Galeria Rovira per on ha passat un llarg número de pintors i artistes i s’han exposat centes i centes d’obres.

D’ell hom ha dit que ha deixat també la seva obra.

Volem retre aquest sentit record al bon amic **Josep Rovira** i desitjar-li un repòs etern en la pau del Senyor.

TAPISSOS

Gargots

Aquesta sala ha exposat una mostra de l’obra artesana de les deixebles de Maia Creus en el passat curs. Si l’obra tècnicament la veiem resolta amb seny’ artísticament podem assegurar que la direcció amb afanys de viurer la bellesa fins en les més petites mostres és plenament aconseguida.

NOTA

La limitació d’espai en aquest número no ens permet comentar altres exposicions que han tingut lloc en les sales d’art de la ciutat. Podem citar, així de memòria, les d’**A. Angle, Bernaldo, Serra Soler, Sanfeliu Vila, Pèrez Zafra, Ernest Descals, Ramon Vilanova, Rozas, Jesús Pedrola, Salvador Arís, Ivan Carrasco, Bellosa, Enric M. Foj, Tarrés Feniz...**

una gentilesa de

BOTIGA D’ART

Avinguda 11 de Setembre, 128 - SABADELL

«SABADELL A PICASSO»

Una "Mostra d'Artistes Sabadellencs"

La Conselleria de Cultura de l'Ajuntament de Sabadell va proposar al Museu d'Art la celebració d'uns actes amb motiu de "Sabadell a Picasso" arran del centenari del genial artista.

En el programa que ha editat l'Ajuntament, amb versions catalana i castellana, es fa menció de la "forta tradició artística sabadellenca, la qual no podia quedar al marge en el moment de retre homenatge al gran artista que fou Pablo Picasso".

A tal fi, doncs, ha estat organitzada una exposició d'obres d'artistes sabadellencs, a la qual han estat invitats tots ells. "Si important és la figura de Picasso també pensem que pot ser de gran interès oferir al públic una mostra de l'art local que no sempre té l'ocasió de donar-se a conèixer", diu el susdit programa.

La inauguració d'aquest acte tingué lloc el dissabte dia 21 de novembre, i fou obert amb un parlament del Conseller de Cultura, Oriol Civil.

La participació dels artistes locals ha superat tots els càlculs, puix són 102 obres les que s'han pogut admirar. Aquesta xifra evidencia que la Mostra ha despertat un gran interès.

Hi han participat totes les tendències i estils. A més de les arts plàstiques hi ha obres d'escultura, ceràmica, tapissos, fotografia...

Aquesta manifestació anomenada "Sabadell a Picasso" ens fa recordar la que l'any 1960 se celebrà a l'Acadèmia de Belles Arts, sota el títol d'"Exposició Picasso", organitzada per l'esmentada Acadèmia i el Museu de Sabadell, i patrocinada per la Caixa d'Estalvis de Sabadell amb motiu del seu centenari.

Per iniciativa de Lluís Clapés, aleshores president de l'Acadèmia, s'aconsegüí reunir 65 originals del propi Picasso representats per pintures, aiguaforts, i cartells. Després de Madrid i Barcelona, fou Sabadell la tercera ciutat espanyola que dedicà una exposició d'originals de Picasso, passada la contesa civil.

EL "CELLER ARTÍSTIC"

Salvador Altarriba -pintor, àdhuc creador en l'art del "christmas" ho duia a la barretina: trobar un local idoni, cèntric. I l'ha trobat al carrer de Sant Pere, n.º 24. És un local antic, amb un portaló vell pel qual hi entraven els cavalls amb llurs carros. Encara es conserva una menjadora i, en un altre lloc, en el celler, hi han, arrencades damunt dels socons, unes bótes.

Ell, l'Altarriba ho ha arranjat, respectant i conservant tot el vell i antic. Aquí podrà constituir un grup d'artistes que s'apinyaran en el "Celler Artístic".

Ara, en aquest lloc, hom respira un agradable flaire de vi bo, del vi de la bóta -o bótes?- del racó... (Hom pot creure que aquesta sensació ajudarà a estimular la inspiració dels artistes).

-T'has sortit amb la teva- que li diem, enmig d'uns cavallets de pintor en aquesta seu que, des d'ara, serà el "Celler Artístic".- Quins projectes tens?

-Crear un lloc on es pugui reunir un grup de pintors d'ambdós sexes i practicar dibuix i pintura -ens informava l'Altarriba.

-Es pintarà amb model?

-Efectivament, aquesta és la intenció: fer venir noies a posar i pintar del natural. Com es pot comprendre, també, de tant en tant, posarà un noi o alguna altra persona que pugui ésser interessant.

-¿Es donaran classes de dibuix i pintura a alumnes principiants, a més a més?

-Jo no intento donar classes en el sentit literal de la paraula. Aquí podrà venir tot aquell qui desitgi pintar del natural, tant si en sap molt com si no en sap tant, i aquell que tingui algun dubte que jo li pugui resoldre,

per això hi seré. O sigui, que pretenc ensenyar allò que sé, sense més pretensió.

-No esdevindrà com una acadèmia d'ensenyança plàstica?

-Vull treure tot allò que tingui regust de disciplina formal. M'agradaria senzillament, aconseguir reunir un grup d'amics -s'entén, homes i dones- amb molta il·lusió per a la pintura i el dibuix i que realment s'hi sentissin a gust i ho consideressin com una cosa de tots plegats.

-Penses fer-hi alguna tertúlia d'artistes, fora de les classes?

-Sempre he trobat a faltar a Sabadell un lloc que fos un autèntic centre de reunió per als artistes, on es pugui fer tertúlies i tenir canvis d'impressions; cosa, per altra part, molt necessària per a tots. I tant de bó que, si més no uns quants artistes consideressin que aquest és un bon lloc: Sí, realment m'agradaria assolir-ho.

-Quines altres il·lusions alimentes, inspirant-te amb aquest "Celler"?

-D'il·lusions no en falten. Si la gent ve i respon, tanmateix podria ser un centre d'iniciatives artístiques que tanta falta ens fa a la nostra Ciutat. Una altra il·lusió és que arran d'instal·lar-me al carrer de Sant Pere, he proposat a les dues galeries d'art allí instal·lades, la idea d'organitzar una "Fira del Dibuix" anyal, com ja tenen altres ciutats. Doncs bé, aquests i altres projectes es podrien promoure en les nostres trobades al "Celler Artístic".

Salvador Altarriba és un home inquiet, belluget, i es mou amb un instint dinàmic, contagiós. D'ell, treballador nat, creador nat, es pot esperar qualsevol cosa. Qualsevol cosa positiva, és clar...

COMELLAS
sala d'art

C/. CONVENT, 110 (PLAÇA MARCET) - SABADELL